

Ha'azinu הַאֲזִינוּ Hear

Devarim/Deuteronomy 32:1-52

Last week in Devarim 31 we were introduced to the Song of Moses. We learned that the purpose of the song is so that when prophetic events begin to occur, Israel will know that it is of יהוה (Yahwey) Elohim and not simply natural disasters or manmade events. The Song of Moses is a witness of the events that precede the deliverance of His land and His people. It is not a Song of individual redemption, but a story of the deliverance of Israel as a whole. In Devarim 31:21 the Almighty promises that the truths embodied in the Song of Moses will rise to the surface during troubled times:

Devarim 31:21 “Then it shall be, when many evils and troubles have come upon them, that this song will testify against them as a witness; for it will not be forgotten in the mouths of their descendants...

In Devarim 32, the Biblical song/poem begins with a call by Moses to heaven and earth to pay attention to a proclamation on the nature of יהוה. Let's back up one verse, to the last verse of our Torah portion last week for context:

Devarim 31:30 Then Moses spoke in the hearing of all the assembly of Israel the words of this song until they were ended: **32:1** “Give ear, O heavens, and I will speak; And hear, O earth, the words of my mouth. 2 Let my teaching drop as the rain, My speech distill as the dew, As raindrops on the tender herb, And as showers on the grass. 3 For I proclaim the name of יהוה : Ascribe greatness to our Elohim. 4 He is the Rock, His work is perfect; For all His ways are justice, An El of truth and without injustice; Righteous and upright is He.

These are beautiful words from the “mouth of Moses” at the end of his life. Now let's take a look at Moses 40 years earlier when יהוה was trying to give him the call as the deliverer of the Israelites from Egypt:

Shemot/Exodus 4:10 Then Moses said to יהוה , “O my Adonai, I am not eloquent, neither before nor since You have spoken to Your servant; but I am slow of speech and slow of tongue.” 11 So יהוה said to him, “Who has made man's mouth? Or who makes the mute, the deaf, the seeing, or the blind? Have not I, יהוה? 12 “Now therefore, go, and I will be with your mouth and teach you what you shall say.” 13 But he said, “O my Adonai, please send by the hand of whomever else You may send.” 14 So the anger of יהוה was kindled against

Ha'azinu הַאֲזִינוּ Hoor

Devarim/Deuteronomy 32:1-52

Vorige week kregen wij in Devarim 31 een inleiding op het Lied van Mozes. Wij leerden dat het doel van het lied zo is dat wanneer profetische gebeurtenissen beginnen plaats te vinden, Israël zal weten dat het van יהוה Elohim (van Yahwey) is en niet eenvoudige natuurrampen of door de mensen veroorzaakte gebeurtenissen zijn. Het Lied van Mozes is een getuige van de gebeurtenissen die voorafgaan aan de verlossing van Zijn land en Zijn volk. Het is geen Lied van individuele afkoop, maar een verhaal van de verlossing van Israël als geheel. In Devarim 31:21 beloft de Almachtige dat de in het Lied van Mozes opgenomen waarheden aan de oppervlakte zullen komen tijdens beangstigende tijden:

Devarim 31:21 Dan zal het zijn, wanneer vele kwaden en problemen over hen zijn gekomen, dat dit lied als getuige tegen hen zal getuigen; want het zal in de monden van hun nakomelingen niet vergeten worden,

In Devarim 32 begint het Bijbelse lied/gedicht met een oproep van Mozes naar de hemel en aarde om aandacht te geven aan een proclamatie over het karakter van יהוה. Laten we voor de context terugkeren naar één vers, het laatste vers van ons Thoragedeelte van vorige week:

Devarim 31:30 Toen sprak Mozes ten aanhoren van de ganse vergadering van Israël de woorden van dit lied tot zij geëindigd werden: **32:1** “Geef oor, o hemelen, en ik zal spreken; En hoor, o aarde, de woorden van mijn mond. 2 laat mijn onderwijs druppelen als de regen, mijn toespraak sijpelen als de dauw, als regendruppels op het tedere kruid, en als buien op het gras. 3 Want ik verkondig de naam van יהוה af: Schrijf grootheid toe aan onze Elohim. 4 Hij is de Rots, Zijn werk is perfect; Want al Zijn wegen zijn rechtvaardig, Een El van waarheid en zonder onrechtvaardigheid; Rechtvaardig en oprecht is Hij.

Dit zijn mooie woorden uit de “mond van Mozes” aan het eind van zijn leven. Laten we nu even naar Mozes 40 jaar eerder kijken toen יהוה probeerde om hem de roeping van verlosser van de Israëlieten uit Egypte te geven:

Shemot/Exodus 4:10 Toen zei Mozes tot יהוה : “O mijn Adonai, ik ben niet welsprekend, noch vóór noch sinds U tot Uw dienaar hebt gesproken; maar ik ben traag van spraak en traag van tong.” 11 Dus zei יהוה tot hem: “Wie heeft de mond van de mens gemaakt? Of wie maakt de stomme, de dove, de ziende, of de blinde? Heb Ik יהוה het niet? 12 “Daarom nu, ga, en Ik zal met uw mond zijn en u onderwijzen wat u zult zeggen.” 13 Maar hij zei: “O mijn Adonai, gelieve te zenden door de hand van iemand anders die U kunt zenden.” 14 Zo werd de woede van יהוה ontsto-

Moses, and He said: “Is not Aaron the Levite your brother? I know that he can speak well. And look, he is also coming out to meet you. When he sees you, he will be glad in his heart. 15 “Now you shall speak to him and put the words in his mouth. And I will be with your mouth and with his mouth, and I will teach you what you shall do.

I guess that Moses has since gotten over his sense of inadequacy as a speaker! The divine words of the Torah are given to Moses, who then “put words” into his brother, Aaron’s “mouth”.

It is interesting that it will be Yeshua, another “prophet like Moses”, who will speak the words placed “in His mouth”:

Devarim 18:18 *I will raise up for them a Prophet like you from among their brethren, and will put My words in His mouth, and He shall speak to them all that I command Him.*

John 14:10 *“Do you not believe that I am in the Father, and the Father in Me? The words that I speak to you I do not speak on My own authority; but the Father who dwells in Me does the works.*

We also have “words” that proceed from out of our mouths. The question is....where do they come from?

Psalms 19:14 *Let the words of my mouth and the meditation of my heart be acceptable in Your sight, O יהוה , my strength and my Redeemer.*

Job 23:12 *I have not departed from the commandment of His lips; I have treasured the words of His mouth more than my necessary food.*

Jeremiah 23:16 *Thus says יהוה of hosts: “Do not listen to the words of the prophets who prophesy to you. They make you worthless; They speak a vision of their own heart, not from the mouth of יהוה .*

Last week we looked at how the “words” of יהוה come from His mouth and are placed in ours to give life (Devarim 8:3). Moses was told to place his song in the mouths of the children of Israel:

Devarim 31:19 *“Now therefore, write down this song for yourselves, and teach it to the children of Israel; put it in their mouths, that this song may be a witness for Me against the children of Israel.*

Not only did Moses place these “words” in their mouths, but he and Joshua (like Yeshua) also spoke them into their ears (so they could shema and obey):

ken tegen Mozes, en Hij zei: “Is niet Aaron de Leviet uw broer? Ik weet dat hij goed kan spreken. En kijk, hij komt ook naar buiten om u te ontmoeten. Wanneer hij u ziet, zal hij in zijn hart blij zijn. 15 “Nu zult u tot hem spreken en de woorden in zijn mond leggen. En Ik zal met uw mond en met zijn mond zijn, en Ik zal u onderwijzen wat u zult doen.

Ik veronderstel dat Mozes sindsdien over zijn gevoel van ontoereikendheid als spreker heen gekomen is! De goddelijke woorden van Thora worden aan Mozes gegeven, die dan “woorden” in zijn broer “legt”, de “mond” van Aaron.

Het is interessant dat het Yeshua zal zijn, een andere “profeet zoals Mozes”, die de in Zijn mond gelegde woorden spreken zal:

Devarim 18:18 *Ik zal voor hen een Profeet zoals u doen opstaan van onder hun broeders, en zal Mijn woorden in Zijn mond leggen, en Hij zal tot hen spreken alles wat Ik Hem beveel.*

Joh.14:10 *Geloof u niet dat Ik in de Vader ben, en de Vader in Mij is? De woorden die Ik tot u spreek, spreek Ik niet op Mijn eigen gezag; maar de Vader die in Mij verblijft doet de werken.*

Er zijn ook “woorden” die van onze monden uitgaan. De vraag is.... vanwaar komen die?

Psalms 19:14 *Laat de woorden van mijn mond en de meditatie van mijn hart in Uw aangezicht aanvaardbaar zijn, o יהוה , mijn sterkte en mijn Vrijkoper.*

Job 23:12 *Ik ben niet weggegaan van het gebod van Zijn lippen; Ik heb de woorden van Zijn mond meer gewaardeerd dan mijn noodzakelijk voedsel.*

Jer.23:16 *Zo zegt יהוה der heerscharen: “Luister niet naar de woorden van profeten die tot u profeteren. Zij maken u waardeloos; Zij vertellen een visie van hun eigen hart, niet vanuit de mond van יהוה .*

Vorige week bekeken wij hoe de “woorden” van יהוה uit Zijn mond komen en in de onze gelegd worden om leven te geven (Devarim 8:3). Aan Mozes werd gezegd om zijn lied in de monden van de kinderen van Israël te leggen:

Devarim 31:19 *Nu daarom, schrijf dit lied voor uzelf op, en onderwijs het aan de kinderen van Israël; leg het in hun monden, opdat dit lied voor Mij een getuige tegen de kinderen van Israël kan zijn.*

Niet alleen legde Mozes deze “woorden” in hun monden, maar hij en Joshua (zoals Yeshua) spraken ze ook in hun oren (zodat zij shema en gehoorzamen konden):

Devarim 32:44 So Moses came with Hoshea the son of Nun and spoke all the words of this song in the ears of the people.

Now let's return to the first couple of verses of our parasha:

Devarim 32:1 "Give ear, O heavens, and I will speak; And hear, O earth, the words of my mouth. 2 Let my teaching drop as the rain, My speech distill as the dew, As rain-drops on the tender herb, And as showers on the grass.

The heavens and the earth are called to be witnesses to what Moses is about to say. But not only are the heavens and the earth witnesses, but the Song of Moses itself is a witness:

Devarim 31:21 "Then it shall be, when many evils and troubles have come upon them, that this song will testify against them as a witness; for it will not be forgotten in the mouths of their descendants, for I know the inclination of their behavior today, even before I have brought them to the land of which I swore to give them."

Moses (i.e. Torah), after the teaching of the song, also declares Himself to be a witness:

Devarim 32:46 and He said to them: "Set your hearts on all the words which I testify among you today, which you shall command your children to be careful to observe — all the words of this Torah.

And to top this all off, we know that Yeshua as the ruler of the heavens and the earth is also a witness:

Revelation 3:14 " And to the angel of the church of the Laodiceans write, ' These things says the Amen, the Faithful and True Witness, the Beginning of the creation of Elohim:

In Hebrew, the word for witness is עֵד (ayd). The plural form עֵדִים (aydim) usually appears in a judicial context. The familiar Devarim 19:15 teaches the necessity of more than one witness to establish guilt:

Devarim 19:15 " One witness (עֵד) shall not rise against a man concerning any iniquity or any sin that he commits; by the mouth of two or three witnesses (עֵדִים) the matter shall be established.

Therefore, by implication, what we see with all these witnesses for the Song of Moses is that they will establish guilt and convict the children of Israel. When many evils befall them, the Song of Moses testifies against them:

Devarim 32:44 Zo kwam Mozes met Hoshea de zoon van Nun en sprak alle woorden van dit lied in de oren van het volk.

Laten we nu terugkeren naar de eerste verzen van onze parasha:

Devarim 32:1 "Geef oor, o hemelen, en ik zal spreken; En hoor, o aarde, de woorden van mijn mond. 2 laat mijn onderwijs druppelen als de regen, mijn toespraak sijpelen als de dauw, als regendruppels op het tedere kruid, en als buien op het gras.

De hemelen en de aarde worden opgeroepen om getuige te zijn van wat Mozes op het punt staat te zeggen. Maar de hemelen en de aarde zijn niet alleen getuigen, maar het Lied van Mozes zelf is een getuige:

Devarim 31:21 Dan zal het zijn, wanneer vele kwaden en problemen over hen zijn gekomen, dat dit lied als getuige tegen hen zal getuigen; want het zal in de monden van hun nakomelingen niet vergeten worden, want Ik ken de neiging van hun gedrag vandaag, zelfs alvorens Ik hen naar het land heb gebracht waarvan Ik zwoor het hen te geven.

Mozes (d.w.z. Thora), na het onderwijs van het lied, verklaart ook zelf een getuige te zijn:

Devarim 32:46 en hij zei tot hen: "Zet uw harten op alle woorden waarmee ik vandaag onder u getuig, welke gij uw kinderen zult gebieden om ze zorgvuldig na te komen — alle woorden van deze Thora.

En om dit alles af te maken, wij weten dat Yeshua als heerser van de hemelen en de aarde ook een getuige is:

Opb. 3:14 En schrijf aan de engel van de kerk van de Laodiceanen: 'Deze dingen zegt de Amen, de Getrouwe en Ware Getuige, het Begin van de schepping van Elohim:

In het Hebreeuws is getuige עֵד (ayd). De meervoudsvorm עֵדִים (aydim) verschijnt gewoonlijk in een gerechtelijke context. Het vertrouwde Devarim 19:15 onderwijst de noodzaak van meer dan één getuige om schuld vast te stellen:

Devarim 19:15 Eén getuige (עֵד) zal niet tegen een mens opstaan betreffende enige ongerechtigheid of enige zonde die hij begaat; door de mond van twee of drie getuigen (עֵדִים) zal de kwestie worden vastgesteld.

Daaruit vloeit voort, dat wat wij samen met al deze getuigen voor het Lied van Mozes zien, dat zij schuld zullen vaststellen en de kinderen van Israël zullen veroordelen. Wanneer vele kwaden hen overkomen, getuigt het Lied van Mozes tegen hen:

Devarim 31:21 “Then it shall be, when many evils and troubles have come upon them, that this song will testify against them as a witness...

The song testifies that the troubles are a result of the people’s actions. It details their disloyalty and ingratitude after receiving much from the Almighty. The blame for the troubles that will befall them lands squarely on their (or should I say “our”) own shoulders. Not only will this song serve as a witness against the children of Israel, but it is also a witness for Elohim:

Devarim 31:19 “Now therefore, write down this song for yourselves, and teach it to the children of Israel; put it in their mouths, that this song may be a witness for Me against the children of Israel.”

The function of a witness is not just to convict one party, but also to vindicate another. While the Song of Moses determines the guilt of the children of Israel, it also testifies to the justice and the faithfulness of יהוה. Let’s take a look at the future, by going back to the past. We’ll start with what the Israelites will say when troubles come upon them and our focus will be on the phrases “in our midst” or “among us”:

Devarim 31:17 ...And many evils and troubles shall befall them, so that they will say in that day, ‘Have not these evils come upon us because our Elohim is not in my midst (בְּקִרְבִּי)?’ This future generation of the Israelites will claim that their problems are because the Almighty is “not in their midst”. This claim has been negatively voiced before in another place of testing:

Shemot/Exodus 17:7 So he called the name of the place Massah (means testing) and Meribah (means quarreling), because of the contention of the children of Israel, and because they tempted יהוה, saying, “Is יהוה among us (בְּקִרְבֵנו) or not?”

In the midst of harsh conditions, the people doubt יהוה’s abilities to provide for them. They fear His abandonment. Some may even interpret their suffering as a picture of Divine weakness. The Song of Moses is meant to step into deeply troubled times. It testifies to the fact that the Almighty is not weak, nor has He abandoned His people. However, He has deliberately “hidden His face” on account of their sinfulness and their unfaithfulness:

Devarim 32:20 And He said: ‘I will hide My face from them, I will see what their end will be, For they are a perverse generation, Children in whom is no faith.’

The truth is, even in difficult times, His Divine Presence is still with us. For we know that He has promised us that He will “never leave us nor forsake us”. We just read these words last week in our parasha, and Yeshua also ends the Great Commission with that promise:

Devarim 31:21 Dan zal het zijn, wanneer vele kwaden en problemen over hen zijn gekomen, dat dit lied als getuige tegen hen zal getuigen

Het lied getuigt dat de problemen een gevolg zijn van de acties van het volk. Het geeft hun ontrouw en ondankbaarheid na van veel van de Almachtige gekregen te hebben uitvoerig weer. De schuld voor de problemen die hen overkomen komt ronduit op hun (of zou ik “onze” moeten zeggen) eigen schouders neer. Niet alleen zal dit lied als een getuige tegen de kinderen van Israëel dienen, maar het is ook een getuige voor Elohim:

Devarim 31:19 Nu daarom, schrijf dit lied voor uzelf op, en onderwijs het aan de kinderen van Israëel; leg het in hun monden, opdat dit lied voor Mij een getuige tegen de kinderen van Israëel kan zijn.

De functie van een getuige is niet alleen één partij veroordelen, maar ook een andere in het gelijk te stellen. Terwijl het Lied van Mozes de schuld van de kinderen van Israëel bepaalt, getuigt het ook van de rechtvaardigheid en de trouw van יהוה. Laten we een blik op de toekomst werpen, door terug naar het verleden te gaan. Wij zullen beginnen met wat de Israëlieten zullen zeggen wanneer de problemen over hen komen en onze aandacht zal naar de uitdrukkingen “in ons midden” of “onder ons” gaan:

Devarim 31:17 ... en veel kwaad en problemen zullen hen overkomen, zodat zij in die dag zullen zeggen: ‘Zijn niet deze kwaden op ons gekomen omdat onze Elohim niet onder ons (בְּקִרְבִּי) is?’ Deze toekomstige generatie Israëlieten zal beweren dat hun problemen er zijn omdat de Almachtige “niet in hun midden” is. Deze bewering werd voordien negatief in een andere testplaats geuit:

Shemot/Exodus 17:7 Zo noemde hij de naam van de plaats Massah (betekent testen) en Meribah (betekent ruzie maken), wegens het geschil van de kinderen van Israëel, en omdat zij יהוה verzochten, zeggend: “Is יהוה onder ons (בְּקִרְבֵנו) of niet?”

Te midden van ruwe omstandigheden, twijfelt het volk aan יהוה’s capaciteiten om voor hen te voorzien. Zij vrezen Zijn loslaten. Sommigen kunnen hun lijden zelfs interpreteren als een beeld van Goddelijke zwakheid. Het Lied van Mozes is bedoeld om erg beroerde tijden in te gaan. Het getuigt van het feit dat de Almachtig niet zwak is, noch dat Hij Zijn volk heeft verlaten. Nochtans, heeft Hij doelbewust “Zijn gezicht verborgen” wegens hun zondigheid en ongeloof:

Devarim 32:20 En Hij zei: ‘Ik zal Mijn gezicht van hen verbergen, Ik zal zien wat hun eind zal zijn, want zij zijn een perverse generatie, Kinderen waarin geen geloof is.’

De waarheid is, zelfs in moeilijke tijden, is Zijn Goddelijke Aanwezigheid nog met ons. Want wij weten dat Hij ons heeft beloofd dat Hij “ons nooit zal verlaten noch ons in de steek laten”. Wij lasen deze woorden pas vorige week in onze parasha, en ook Yeshua beëindigt de Grote Opdracht met die belofte:

Devarim 31:6 “Be strong and of good courage, do not fear nor be afraid of them; for יהוה your Elohim, He is the One who goes with you. He will not leave you nor forsake you.”

Matthew 28:20 “teaching them to observe all things that I have commanded you; and lo, I am with you always, even to the end of the age.”
Amen.

When יהוה “hides His face”, it will be a time of discipline for the children of Israel because of their misplaced priorities. It will also be a difficult time for His people spiritually. At a time when He withdraws His protection and exposes them to war and natural disasters, many will wonder if He still desires them. . . . does He even want to be their Elohim? How can יהוה Elohim signal to Israel that He is still with them at a time when wicked nations have been sent to punish them?

The answer to that question will be found by those who are able to recite the Song of Moses. The Almighty will have taken His children down to the lowest point. . . where their only option is to look up for His deliverance. They know it is coming because they understand the truths written in the Song of Moses. Then, at the appointed time, He will take revenge on those nations who have cruelly come against the children of Israel with the intent of annihilating them:

Devarim 32:35 Vengeance is Mine, and recompense; Their foot shall slip in due time; For the day of their calamity is at hand, And the things to come hasten upon them.’ 36 “For יהוה will judge His people and have compassion on His servants, When He sees that their power is gone, And there is no one remaining, bond or free.

Again, we see the picture of these overcomers in the time of the tribulation, persevering by singing the Song of Moses and the Song of the Lamb:

Revelation 15:1 Then I saw another sign in heaven, great and marvelous: seven angels having the seven last plagues, for in them the wrath of Elohim is complete. 2 And I saw something like a sea of glass mingled with fire, and those who have the victory over the beast, over his image and over his mark and over the number of his name, standing on the sea of glass, having harps of Yah. 3 They sing the song of Moses, the servant of Elohim, and the song of the Lamb, saying: “Great and marvelous are Your works, Adonai Elohim Almighty! Just and true are Your ways, O King of the saints! 4 Who shall not fear You, O Adonai, and glorify Your name? For You alone are holy. For all nations shall come and worship before You, For Your judgments have been manifested.”

Devarim 31:6 Wees sterk en van goede moed, vrees niet noch wees van hen bang; want יהוה uw Elohim, Hij is Degene wie met u gaat. Hij zal u niet verlaten noch u in de steek laten.

Mat. 28:20 hen onderwijzende om alle dingen waar te nemen die Ik u heb bevolen; en zie, Ik ben altijd met u, zelfs aan het eind van het tijdperk.”
Amen.

Wanneer יהוה “Zijn gezicht verbergt”, zal het een tijd van tuchtiging zijn voor de kinderen van Israël wegens hun verkeerde prioriteiten. Het zal ook geestelijk een moeilijke tijd voor Zijn volk zijn. Op een tijdstip waarop Hij Zijn bescherming terugtrekt en hen aan oorlog en natuurrampen blootstelt, zullen velen zich afvragen of Hij hen nog wenst . . . wil Hij nog wel hun Elohim zijn? Hoe kan יהוה Elohim aan Israël signaleren dat Hij nog met hen is in een tijd waarin de verdorven naties zijn gestuurd om hen te straffen?

Het antwoord op die vraag zal worden gevonden door hen die het Lied van Mozes kunnen opzeggen. De Almachtige zal Zijn kinderen neergehaald hebben tot het laagste punt. . . waar hun enige optie is om omhoog te zien voor Zijn verlossing. Zij weten dat het komt omdat zij de waarheden, opgeschreven in het Lied van Mozes, begrijpen. Dan, op de vastgestelde tijd, zal Hij wraak nemen op die naties die wreed tegen de kinderen van Israël opgetreden hebben met de bedoeling van hen te vernietigen:

Devarim 32:35 Mijn is de wraak en de vergelding; hun voet zal te zijner tijd uitglijden; want de dag van hun ramp is nabij, en de te komen dingen verhaasten zich op hen. 36 Want יהוה zal Zijn volk oordelen en medelijden hebben over Zijn dienaars, wanneer Hij ziet dat hun kracht is gegaan, en er niemand overblijft, gebonden of vrij.

Opnieuw zien wij het beeld van deze overwinnaars in de tijd van de rampspoed, volhardend door het Lied van Mozes en het Lied van het Lam te zingen:

Opb. 15:1 Dan zag ik een ander teken in de hemel, groot en prachtig: zeven engelen die de zeven laatste plagen hebben, want in hen is de toorn van Elohim volledig. 2 En ik zag iets als een zee van glas vermengd met vuur; en zij die de overwinning over het beest hebben, over zijn beeld en over zijn merkteken en over het getal van zijn naam, staande op de zee van glas, harpen van Yah hebbend. 3 Zij zingen het lied van Mozes, de dienaars van Elohim, en het lied van het Lam, zeggend: “Groot en prachtig zijn Uw werken, Adonai Elohim Almighty! Recht en waar zijn Uw wegen, O Koning van de heiligen! 4 Wie zal U niet vrezen, O Adonai, en Uw naam verheerlijken? Want U alleen bent heilig. Want alle naties zullen komen en vóór U aanbidden, want Uw oordelen werden geopenbaard.”

Lest you think that you will not be included in this judgment, let me remind you of the words of Peter:

1 Peter 4:17 For the time has come for judgment to begin at the house of Adonai; and if it begins with us first, what will be the end of those who do not obey the gospel of Yah? 18 Now “If the righteous one is scarcely saved, where will the ungodly and the sinner appear?” 19 Therefore let those who suffer according to the will of Elohim commit their souls to Him in doing good, as to a faithful Creator.

Times will be tough, and it seems that even the righteous will not be exempted from the discipline of the Almighty. They, too, will experience the “hiding of His face”:

Psalm 44:17 All this has come upon us; But we have not forgotten You, Nor have we dealt falsely with Your covenant. 18 Our heart has not turned back, Nor have our steps departed from Your way; 19 But You have severely broken us in the place of jackals, And covered us with the shadow of death. 20 If we had forgotten the name of our Elohim, Or stretched out our hands to a foreign god, 21 Would not Elohim search this out? For He knows the secrets of the heart. 22 Yet for Your sake we are killed all day long; We are accounted as sheep for the slaughter. 23 Awake! Why do You sleep, O Adonai? Arise! Do not cast us off forever. 24 Why do You hide Your face, And forget our affliction and our oppression? 25 For our soul is bowed down to the dust; Our body clings to the ground. 26 Arise for our help, And redeem us for Your mercies’ sake.

If this is our future, then we must learn to sing the Song of Moses and the Song of the Lamb in order to remind ourselves of the “end of the story”.

Now, “just one more thing”....why is the relationship that יהוה has with Israel so important? I believe the answer to this can be found several times in the Song of Moses. We are His children! He is our Father! He made us:

Devarim 32:6 Do you thus deal with יהוה , O foolish and unwise people? Is He not your Father, who bought you? Has He not made you and established you?

Devarim 32:19 “ And when יהוה saw it, He spurned them, Because of the provocation of His sons and His daughters.

Our heavenly Father guided us, nurtured us, and protected us:

Tenzij u denkt dat u van dit oordeel geen deel zult uitmaken, laat me u herinneren aan de woorden van Petrus:

1 Pet. 4:17 Want de tijd voor oordeel is komen om te beginnen bij het huis van Adonai; en als het eerst met ons begint, wat zal het eind zijn van hen die het evangelie van Yah niet uitvoeren? 18 Nu, “als de rechtvaardige nauwelijks wordt gered, waar zal de goddeloze en de zondaar verschijnen?” 19 Laat daarom zij die naar de wil van Elohim lijden hun zielen aan Hem toevertrouwen in goed doen, als aan een getrouwe Schepper.

De tijden zullen lastig zijn, en het lijkt dat zelfs de rechtvaardigen niet van de tuchtiging van de Almachtige zal vrijgesteld worden. Ook zij zullen het “verbergen van Zijn gezicht” ervaren:

Psalm 44:17 (NBG, 44:18) Dit alles is ons overkomen, nochtans hebben wij U niet vergeten, noch valselijk gehandeld tegen Uw verbond. 18 Ons hart is niet achterwaarts gekeerd, noch onze gang geweken van Uw pad. 19 Hoewel Gij ons streng gebroken hebt in een plaats der ‘handlangers voor ’t vuile werk’, en ons met een doodsschaduw bedekt hebt. 20 Indien wij de Naam onze Elohim hadden vergeten, of onze handen naar een vreemde god uitgebreid, 21 zou Elohim zulks niet onderzoeken? Want Hij weet de verborgenheden van de harten. 22 Maar om Uwentwil worden wij de hele dag gedood; wij worden geacht als slachtschapen. 23 Ontwaakt! Waarom slaapt Gij, O Adonai? Sta op! Verstoot ons niet voor eeuwig. 24 Waarom verbergt Gij Uw aangezicht, en vergeet onze ellende en onze onderdrukking? 25 Want onze ziel is in het stof nedergebogen; ons lichaam kleeft aan de aarde. 26 Sta op, ons ter hulp, en verlos ons omwille van Uw barmhartigheid.

Als dit onze toekomst is, dan moeten wij leren om het Lied van Mozes en het Lied van het Lam te zingen om ons aan het “eind van het verhaal” te doen denken.

Nu, “nog één ding”....waarom is de relatie die יהוה met Israël heeft zo belangrijk? Ik geloof dat het antwoord hierop meerdere keren in het Lied van Mozes kan worden gevonden. Wij zijn Zijn kinderen! Hij is onze Vader! Hij maakte ons:

Devarim 32:6 Gaat u zo met יהוה om, o dwaze en onverstandig volk? Is Hij niet uw Vader, die u kocht? Heeft Hij u niet gemaakt en u bevestigd?

Devarim 32:19 En toen hwhy יהוה het zag, wees Hij hen af, wegens de provocatie van Zijn zonen en Zijn dochters.

Onze hemelse Vader begeleidde ons, voedde ons, en beschermde ons:

Devarim 32:10 “He found him in a desert land and in the wasteland, a howling wilderness; He encircled him, He instructed him, He kept him as the apple of His eye. 11 As an eagle stirs up its nest, Hovers over its young, Spreading out its wings, taking them up, Carrying them on its wings, 12 So יהיה alone led him, And there was no foreign el with him.

He expected their loyalty in return, but it would/will not be so:

Devarim 32:15 “ But Jeshurun grew fat and kicked; You grew fat, you grew thick, You are obese! Then he forsook Elohim who made him, And lightly esteemed the Rock of his salvation. 16 They provoked Him to jealousy with foreign gods; With abominations they provoked Him to anger. 17 They sacrificed to demons, not to Elohim, To gods they did not know, To new gods, new arrivals That your fathers did not fear. 18 Of the Rock who begot you, you are unmindful, And have forgotten the Elohim who fathered you.

Hmmm.....the Rock who “begot” you. The descendants of Jacob were a people who Elohim took as His own and “fathered”. They were in a sense....born again to be a part of His Kingdom. The phrase “born again” simply means a “change in status”. What is the problem here? Jeshurun (upright or straight one), a pet name for Israel, “forsook” the One who made him and “lightly esteemed” the Rock of his salvation (ישועה) - Yeshua)!

Let’s take a look at Yeshua’s words to Nicodemus. Yeshua told him that he would not be able to see the kingdom of Elohim unless he was “born again”. When Nicodemus does not seem to grasp this concept, Yeshua chastises him:

John 3:10 Yeshua answered and said to him, “Are you the teacher of Israel, and do not know these things? 11 “Most assuredly, I say to you, We speak what We know and testify what We have seen, and you do not receive Our witness. 12 “If I have told you earthly things and you do not believe, how will you believe if I tell you heavenly things?

Yeshua was hard on Nicodemus because he was a “teacher of Israel”. James 3:1 tells us that teachers will be judged more strictly. Was the “witness” that Yeshua was referring to pointing Nicodemus back to the Song of Moses? Should Nicodemus have understood that to be “born again” was to be “begotten by the Rock” (Devarim 32:18)?

The good news is that although we may forget that we have been “begotten by the rock”, our Father will never forget us because we are His children. We are also as-

Devarim 32:10 Hij vond hem in een woestijnland en in de woestenij, een huilende wildernis; Hij omringde hem, Hij instrueerde hem, Hij bewaarde hem als appel van Zijn oog. 11 Als een adelaar zijn nest in beroering brengt, boven zijn jongen zweeft, zijn vleugels uitspreidt, hen opneemt, hen op zijn vleugels draagt, 12 Zo geleid יהיה hem alleen, en er was geen vreemde god met hem.

Hij verwachtte hun loyaliteit in ruil, maar het zou/zal zo niet zijn:

Devarim 32:15 Maar Jeshurun werd vet en schopte; gij werd vet, gij werd dik, gij zijt zwaarlijvig! Dan liet hij Elohim die hem maakte in de steek, en waardeerde de Rots van zijn redding lichtig. 16 Zij prikkelden Hem met vreemde goden tot jaloersheid; met afschuwelijkheden prikkelden zij Hem tot woede. 17 Zij offerden aan demonen, niet aan Elohim, aan goden die zij niet kenden, aan nieuwe goden, nieuwe ladingen die uw vaders niet vreesden. 18 Van de Rots die u voortbracht, bent u zich niet bewust, en hebt de Elohim die u verwekte vergeten.

Hmmm de Rots die u “voortbracht”. De nakomelingen van Jacob waren een volk dat Elohim als het Zijne nam en “verwekte”. Zij waren in zekere zin.... wederom geboren om een deel van Zijn Koninkrijk te zijn. De uitdrukking “wederom geboren” betekent eenvoudig een “verandering in status”. Wat is hier het probleem? Jeshurun (oprechte of rechtstreekse), een troetelnaam voor Israël, “liet in de steek” Degene die hem maakte en “waardeerde licht” de Rots van zijn redding (ישועה) - Yeshua)!

Laten we even kijken naar de woorden van Yeshua tot Nicodemus. Yeshua zei hem dat hij het koninkrijk van Elohim niet zou kunnen zien tenzij hij “opnieuw geboren” was. Wanneer Nicodemus dit concept niet schijnt te begrijpen, tuchtigt Yeshua hem:

Joh. 3:10 Yeshua antwoordde en zei tot hem: “Bent u de leraar van Israël, en kent u deze dingen niet? 11 Ten stelligste zeg Ik tot u: Wij spreken wat Wij weten en getuigen wat Wij hebben gezien, en u neemt Ons getuigenis niet aan. 12 Als Ik u aardse dingen heb verteld en u gelooft niet, hoe zult u geloven als ik u hemelse dingen vertel?

Yeshua was hard naar Nicodemus omdat hij een “leraar van Israël” was. Jakobus 3:1 vertelt ons dat leraren strikter geoordeeld zullen worden. Was het “getuigenis” waar Yeshua naar verwees om Nicodemus terug op het Lied van Mozes te wijzen? Zou Nicodemus begrepen hebben dat om opnieuw geboren te zijn men “door de Rots moest worden gecreëerd” (Devarim 32:18)?

Het goede nieuws is dat hoewel wij kunnen vergeten dat wij “door de rots zijn gecreëerd”, onze Vader ons nooit zal vergeten omdat wij Zijn kinderen zijn. Wij worden van Zijn uiteinde-

sured by the prophet Isaiah of His ultimate rescue and restoration as a nation. Precisely at a time when His people feel that He has abandoned them, He will rescue them. In fact, not only will He rescue them, but He will accomplish His plan of drawing ALL of Israel (including the lost tribes who have been in the nations) back to Himself:

Isaiah 49:3 “And He said to me, ‘You are My servant, O Israel, In whom I will be glorified.’ 4 Then I said, ‘I have labored in vain, I have spent my strength for nothing and in vain; Yet surely my just reward is with יהוה, And my work with my Elohim.’ “ 5 “And now יהוה says, Who formed Me from the womb to be His Servant, To bring Jacob back to Him, So that Israel is gathered to Him (For I shall be glorious in the eyes of יהוה, And My Elohim shall be My strength), 6 Indeed He says, ‘It is too small a thing that You should be My Servant To raise up the tribes of Jacob, And to restore the preserved ones of Israel; I will also give You as a light to the Gentiles, That You should be My salvation to the ends of the earth.’ “ 7 Thus says יהוה, The Redeemer of Israel, their Holy One, To Him whom man despises, To Him whom the nation abhors, To the Servant of rulers: “Kings shall see and arise, Princes also shall worship, Because יהוה of who is faithful, The Holy One of Israel; And He has chosen You.” 8 Thus says יהוה: “In an acceptable time I have heard You, And in the day of salvation (ישׁוּר עֵדָה) I have helped You; I will preserve You and give You As a covenant to the people, To restore the earth, To cause them to inherit the desolate heritages...10 They shall neither hunger nor thirst, Neither heat nor sun shall strike them; For He who has mercy on them will lead them, Even by the springs of water He will guide them. 11 I will make each of My mountains a road, And My highways shall be elevated. 12 Surely these shall come from afar; Look! Those from the north and the west, And these from the land of Sinim.” 13 Sing, O heavens! Be joyful, O earth! And break out in singing, O mountains! For יהוה has comforted His people, And will have mercy on His afflicted. 14 But Zion said, “יהוה has forsaken me, And my Adonai has forgotten me.” 15 “Can a woman forget her nursing child, And not have compassion on the son of her womb? Surely they may forget, Yet I will not forget you. 16 See, I have inscribed you on the palms of My hands...

In like manner, the Song of Moses ends with a rescue and His mercy:

Devarim 32:43 “Rejoice, O nations, His people; For He will avenge the blood of His servants, And render vengeance to His adversaries; He will provide atonement for His land and His people.”

lijke redding en herstel als natie ook verzekerd door de profeet Jesaiah. Precies op een tijdstip waarop Zijn volk ervaart dat Hij hen heeft verlaten, zal Hij hen redden. In feite, zal Hij hen niet alleen redden, maar Hij zal Zijn plan verwezenlijken van van GANS Israël (met inbegrip van de verloren stammen die in de naties zijn geweest) terug tot Zich te trekken:

Jes. 49:3 En Hij zei tot mij: “Gij zijt Mijn knecht, O Israël, in wie Ik zal worden verheerlijkt.” 4 Toen zei ik: “ik heb vergeefs gewerkt, heb ik mijn kracht voor niets en vergeefs besteed; Maar toch, zeker is mijn terechte beloning met יהוה, en mijn werk met mijn Elohim.” 5 En nu zegt יהוה, Die Mij vanaf de moederschoot vormde om Zijn Knecht te zijn, om Jacob terug tot Hem te brengen, zodat Israël bij Hem wordt verzameld (want ik zal in de ogen van יהוה glorious zijn, en Mijn Elohim zal Mijn sterkte zijn), 6 Inderdaad zegt Hij: ‘Het is een te klein ding dat u Mijn Knecht zou moeten zijn om de stammen van Jacob groot te brengen, en om de bewaarden van Israël te herstellen; Ik zal u ook als een licht aan Heidenen geven, opdat u Mijn heil zou zijn tot de einden van de aarde.’ 7 Zo zegt יהוה, de Verlosser van Israël, hun Heilige, tot Hem die de mens veracht, tot Hem die natie verfoeit, tot de Knecht van heersers: “Koningen zullen zien opstaan, ook Prinsen zullen aanbidden, omwille van יהוה wie getrouw is, de Heilige van Israël; En Hij heeft u gekozen.” 8 Zo zegt יהוה: “In een aangename tijd heb Ik u gehoord, en in de dag van heil (ישׁוּר עֵדָה) heb Ik u geholpen; Ik zal u bewaren en u als een verbond aan het volk, geven om de aarde te herstellen, om te maken dat zij de troosteloze erfenissen erven ... 10 Zij zullen noch hongeren noch dorsten, noch hitte noch zon zal hen treffen; want Hij die erbarmen over hen heeft zal hen leiden, zelfs bij de waterbronnen zal Hij hen leiden. 11 Ik zal elk van Mijn bergen tot een weg maken, en Mijn banen zullen worden verhoogd. 12 Zeker zullen dezen van ver komen; Kijk! Die van het noorden en het westen, en dezen van het land van Sinim.” 13 Zing, O hemelen! Wees blij, O aarde! En breekt uit in zingen, O bergen! Want יהוה heeft Zijn volk getroost, en zal erbarmen hebben over Zijn gekwelden. 14 Maar Zion zei: “יהוה heeft me in de steek gelaten, en mijn Adonai is me vergeten.” 15 Kan een vrouw haar voedsterkind vergeten, geen medelijden hebben over de zoon van haar schoot? Zeker; zij kan vergeten, toch zal Ik u niet vergeten. 16 Zie, Ik heb u op de palmen van Mijn handen ingeschreven...

Op gelijkaardige wijze, eindigt het Lied van Mozes met een redding en Zijn genade:

Devarim 32:43 Verheugt, O naties, Zijn volk; Want Hij zal het bloed van Zijn knechten wreken, en wraak aan Zijn tegenstanders teruggeven; Hij zal vergoeding verstrekken voor Zijn land en Zijn volk.

The Song of Moses is a witness to us of the eternal Presence of our Father and our Messiah. When His face appears to be hidden, we must not be deceived. After all, how can you pray to or repent to someone you do not feel is there? Through difficult trials, we must hold on to the promise of the ultimate victory. In Revelation we are promised we will be blessed if we take this all seriously:

Revelation 1:3 Blessed is he who reads and those who hear the words of this prophecy, and keep those things which are written in it; for the time is near.

I'd like to end with the prayer of Solomon as He lifted his hands to the heavens and prayed for the entire assembly of Israel at the Feast of Tabernacles:

1 Kings 8:56 "Blessed be יהוה , who has given rest to His people Israel, according to all that He promised. There has not failed one word of all His good promise, which He promised through His servant Moses. 57 "May יהוה our Elohim be with us, as He was with our fathers. May He not leave us nor forsake us, 58 "that He may incline our hearts to Himself, to walk in all His ways, and to keep His commandments and His statutes and His judgments, which He commanded our fathers. 59 "And may these words of mine, with which I have made supplication before יהוה, be near יהוה our Elohim day and night, that He may maintain the cause of His servant and the cause of His people Israel, as each day may require, 60 "that all the peoples of the earth may know that יהוה is Elohim; there is no other. 61 "Let your heart therefore be loyal to יהוה our Elohim, to walk in His statutes and keep His commandments, as at this day."

Shabbat Shalom!
Ardelle

Het Lied van Mozes is een getuigenis voor ons van de eeuwige Aanwezigheid van onze Vader en onze Messiah. Wanneer Zijn gezicht lijkt verborgen te zijn, moeten wij niet worden misleid. Tenslotte, hoe kunt u bidden tot of bekeren tot iemand waarvan u niet voelt dat die er is? Door moeilijke proeven, moeten wij vasthouden aan de belofte van de uiteindelijke overwinning. In Openbaring wordt ons beloofd dat we zullen worden gezegend als wij dit alles ernstig nemen:

Opb. 1:3 Gezegend is hij die leest en zij die de woorden van deze profetie horen, en die dingen die daarin worden beschreven bewaren; want de tijd is dichtbij.

Ik zou willen eindigen met het gebed van Salomon als hij zijn handen naar de hemel ophief en voor de ganse vergadering van Israël bad bij het Loofhuttenfeest:

1 Kon. 8:56 Gezegend zij יהוה, die rust aan Zijn volk Israël heeft gegeven, volgens alles wat Hij beloofde. Er heeft niet één woord ontbroken van al Zijn goede belofte, die Hij door Zijn dienaar Mozes beloofde. 57 Moge יהוה onze Elohim met ons zijn, zoals Hij met onze vaders was. Moge Hij ons niet verlaten noch ons in de steek laten, 58 opdat Hij onze harten tot Zich moge neigen, om in al Zijn wegen te wandelen, en Zijn geboden en Zijn statuten en Zijn oordelen te houden, die Hij onze vaders gebod. 59 En moge deze woorden van mij, waarmee ik smeking vóór יהוה heb gedaan, dag en nacht dichtbij יהוה onze Elohim zijn, opdat Hij de zaak van Zijn dienaar en de zaak van Zijn volk Israël kan steunen, zoals elke dag moge vereisen, 60 opdat alle volkeren van de aarde zouden weten dat יהוה Elohim is; er is geen andere. 61 Laat uw hart daarom loyaal zijn aan יהוה onze Elohim, om in Zijn statuten te wandelen en Zijn geboden te houden, zoals op deze dag."

Shabbat Shalom!
Ardelle